

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1277/2025
28.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Зорана Хаџића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Симоновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране ВП ... Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете и измене ренте, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3335/24 од 27.11.2024. године, у седници одржаној 28.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3335/24 од 27.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 623/24 од 29.07.2024. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете у виду изгубљене зараде, за период од 09.04.2024. до 30.04.2024. године, исплати износ од 12.229,87 динара са законском затезном каматом почев од 01.05.2024. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете у виду новчане ренте, почев од 01.05.2024. године па надаље док за то постоје услови или одлука не буде измењена, исплаћује новчану ренту у месечном износу од по 203.906,40 динара до 15. у месецу за претходни месец, с тим што се тужена обавезује да доспеле а неисплаћене рате исплати тужиоцу одједном, све са законском затезном каматом почев од 29.07.2024. године као дана пресуђења, па се утолико мења пресуда Основног суда у Нишу П1 329/23 од 05.12.2023. године исправљена решењем Основног суда у Нишу П1 329/23 од 26.02.2024. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 98.756,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3335/24 од 27.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 623/24 од 29.07.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила посебну ревизију, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 1) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, па је утврдио да је ревизија тужене недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 1) ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољена ако је ревизију изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије.

Према одредбама члана 107а став 1. Закона о одбрани („Службени гласник РС“, број 116/2007, 88/2009, 104/2009, 10/2015 и 36/2018), Војно правобранилаштво је посебна организациона јединица Министарства одбране која предузима правне радње и правна средства ради остваривања и заштите имовинских права и интереса Републике Србије у погледу средстава која користе Министарство одбране и Војска Србије у складу са овим законом. Ставом 2. истог члана је прописано да у заступању Министарства одбране и Војске Србије пред судовима и другим надлежним органима, Војно правобранилаштво има положај заступника Републике Србије – Министарства одбране и Војске Србије с правима и дужностима прописаним за државно правобранилаштво, осим заступања пред страним и међународним судовима и арбитражама и пред другим надлежним органима у иностранству.

Чланом 107б став 1. истог закона, прописано је да Војно правобранилаштво у правним поступцима пред судовима, органима управе и другим надлежним органима заступа Министарство одбране и Војску Србије када имају положај странке или умешача о чијим правима и обавезама се одлучује у тим поступцима. Према ставу 2. истог члана, када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање странке од стране адвоката, Војно правобранилаштво је овлашћено да предузима заступање под истим условима као и адвокат.

Према одредби члана 85. став 6. ЗПП странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат, а како Закон о одбрани, напред цитираном одредбом, изједначава војног правобраниоца са адвокатом, то у име Министарства одбране и Војске Србије ревизију и друга ванредна правна средства може да изјави искључиво војни правобранилац, односно његов заменик, имајући у виду одредбе Закона о одбрани којима се уређују овлашћења заменика државног правобраниоца. То је у складу са чланом 107г Закона о одбрани, по коме функцију Војног правобранилаштва обављају војни правобранилац и заменици војног правобраниоца. Према члану 107ђ истог закона, организацију рада и уређење Војног правобранилаштва, сходно прописима за рад Правобранилаштва Републике Србије, уређује министар одбране, уз сагласност Владе.

С обзиром да у конкретном случају, сагласно напред наведеним законским одредбама, ревизија није изјављена преко војног правобраниоца нити његовог заменика, већ преко лица запосленог у Војном правобранилаштву, Одељење у Нишу, то је у смислу члана 410. став 2. тачка 1) ЗПП ревизију у име тужене Републике Србије изјавило неовлашћено лице, због чега је ревизија недозвољена.

Због непостојања општих услова од којих зависи право на ревизију, нема ни услова за оцену дозвољености посебне ревизије у смислу члана 404. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Јелена Ивановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**

ан/ДР